

Niedziela poprzedzająca peregrynację w danej parafii jest kluczowym momentem dla odpowiedniego przygotowania wspólnoty parafialnej do przyjęcia ikony św. Rodziny, bądź też udaniem się do sąsiedniej parafii, w której będzie możliwość modlitwy przy tejże ikonie.

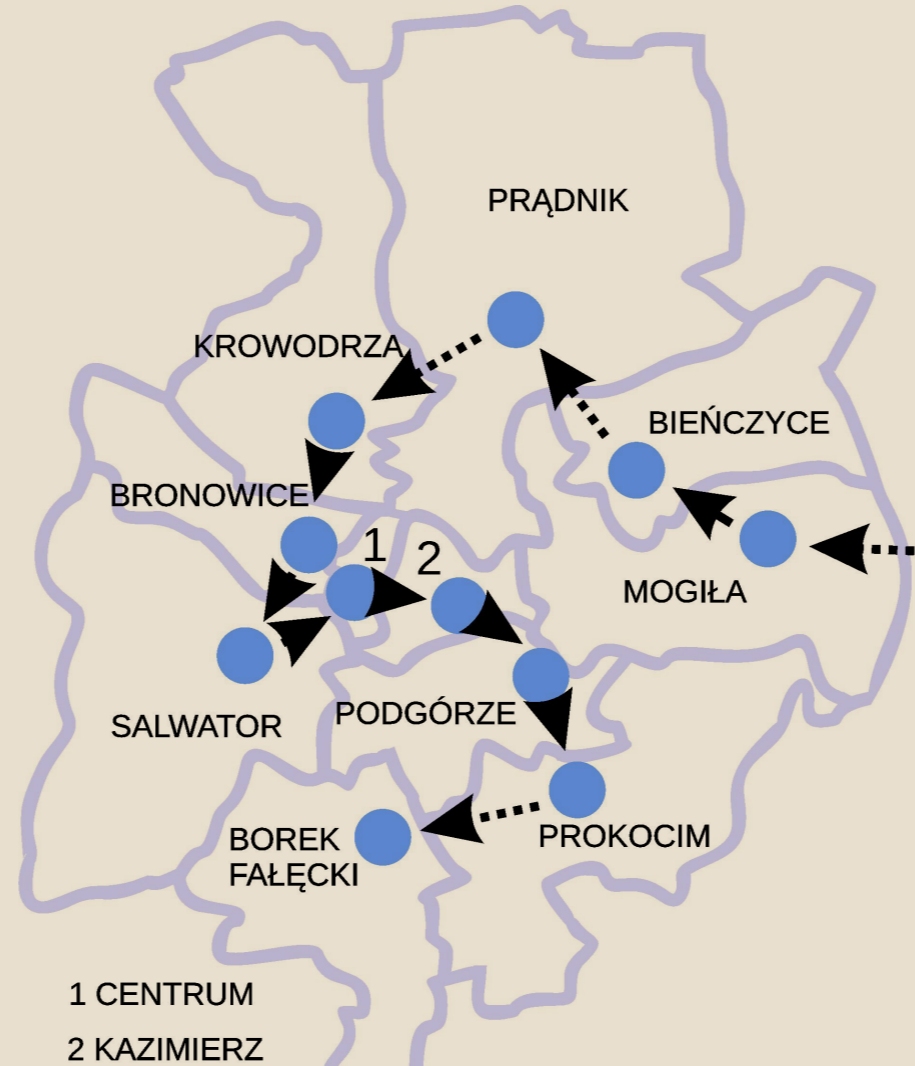
Dzień peregrynacji

- 16.00 – wprowadzenie
- 17.00 – Różaniec
- 8.00 – Eucharystia
- 20.00–21.00 – czuwanie modlitwne
- 8.00–15.00 – czuwanie grup parafialnych (według możliwości danej parafii)
- 15.00 – Koronka do miłosierdzia Bożego i zakończenie peregrynacji

Mapa peregrynacji w Archidiecezji Krakowskiej

Mapa peregrynacji w Krakowie

Peregrynacja Ikony Świętej Rodziny w Archidiecezji Krakowskiej

26.12.2021 - 26.06.2022

Peregrynacja to przede wszystkim okazja do wspólnej modlitwy za rodziny i małżeństwa w parafiach wszystkich dekanatów naszej archidiecezji. Jej centralnym punktem jest wieczorna Eucharystia i modlitwa przy ikonie, podczas której pragniemy dziękować za sakrament małżeństwa i dar życia rodzinnego. Niech dla wszystkich rodzin, jak zachęca nas abp. Marek Jędraszewski, Metropolita Krakowski, „będzie to czas modlitwy, czuwania i zatroskania, aby wszystkie one były coraz bardziej Bogiem silne”. (List Pastorski na Adwent 2021)

W Rok Rodziny Amoris laetitia wpisuje się także diecezjalny etap XVI Zwyczajnego Zgromadzenia Ogólnego Synodu Biskupów, zwołanego przez papieża Franciszka. Dzieło peregrynacji ikony św. Rodziny w archidiecezji krakowskiej stanowi więc również szczególną sposobność, aby modlić się za synod i „wstuchiwać się jako cały Lud Boży w to, co Duch Święty mówi do Kościoła”.

Ikona św. Rodziny powstała w pracowni św. Łukasza w Krakowie, działającej przy Chrześcijańskim Stowarzyszeniu Twórców Sztuki Sakralnej Ecclesia na wzór ikony namalowanej przez Lię Galdiolo, poświęconej przez św. Jana Pawła II w 1994 roku. Ikona ta chce unaocznic to, co niewidzialne za pomocą tego, co widzialne. Tak pisał św. Jan Paweł II o rodzinie: „Przez to mężczyzna i kobieta są predysponowani do ukształtowania «komunii osób». Kiedy łączą się z sobą w małżeństwie jako «jedno ciało», to zjednoczenie obojga winno równocześnie stanowić jedność «w prawdzie i miłości». Wtedy posiada ono dojrzałość właściwą ludzkim osobom – stworzonym na obraz i podobieństwo Boga” [Jan Paweł II, List do rodzin „Gratissimam Sane” z okazji Roku Rodziny, Watykan 1994 r.]. Na kartach Ewangelii czytamy: „Błogosławione wasze oczy, że widzą i uszy wasze, że słyszą” (Mt 13,16) Oczy i uszy to dwa główne okna, poprzez które Duch św. komunikuje się z naszym ciałem – poprzez wzrok i słuch wchodzimy w komunikację z otaczającą nas rzeczywistością.

Także obecność Boga i tajemnica Chrystusa, które są wewnątrz i na zewnątrz nas, starają się osiągnąć komunii z nami, czyniąc się wizją w oczach i słowem w uszach. Dlatego odrzucanie ikony to zapominanie o używaniu oczu, zamykanie okna duchowego, zubożenie naszej wrażliwości i zaniedbywanie komunii z Bogiem.

Przylgnięcie do Pana, wymaga otwarcia wszystkich naszych zdolności, przyjmowania na nowo tajemnicy Boga Ojca, Jego Syna i Ducha Świętego. Pełna komunikacja staje się możliwa i łatwa. Do tego jesteśmy wezwani przez Ojca, „aby upodobnić się do obrazu Jego Syna” (Rz 8,29).

Ikona zawsze wyraża prawdę objawioną i nie mówi się o malowaniu ikony, ale o „pisaniu” ikony, bo to więcej niż obraz, to modlitwa wyrażona kolorami i odmawiana oczami. W ten sposób zanurzamy się jak kropla wody w oceanie nieustannej modlitwy Kościoła, którego liturgia płonie jak niegasnący płomień. Modlić się przed ikoną to kontemplować gwiazdę w liturgicznym uniesieniu i wyrazić chwałę Bogu Ojcu głosem nieba i ziemi, „które są pełne chwały Bożej” (Iz 6,3).

Inspiracją do powstania ikony św. Rodziny jest objawienie i dogmat o Trójcy Świętej. To, co Duch Święty już sześć wieków temu dał Kościołowi w ikonie Trójcy Świętej, ręką świętego mnicha Andrieja Rublova rozszerza się i łączy z typowymi dla naszych czasów potrzebami duchowymi. Chodzi przede wszystkim o przywrócenie rodzinnej instytucji małżeństwa wartości sakramentalnej i teologicznej, która w tym okresie przeżywa szczególnie głęboki kryzys. Boski obraz Trójcy Świętej znalazł swoje odbicie w ziemskiej św. Rodzinie: Jezusa, Maryi i Józefa. Połączenie ikon zakorzenionych w długiej tradycji ikonografii bizantyjskiej pozwala na interpretacje sakramentalności i duchowości obrazu rodziny przebóstwionej. Przedstawienia ikonograficzne „Trójcy św. A. Rublova”, „Ofiarowania Jezusa w świątyni” oraz „Zwiastowania Najświętszej Maryi Pannie” są fundamentem według tradycji naszej ikony św. Rodziny.

Namalowana według kanonów malarstwa bizantyjskiego na desce lipowej, zagruntowanej i pozłoczonej, w technice temperowej, naturalnymi pigmentami. Ikonę napisał i namalował o. Zygfryd Kot SJ. Współczesny malarz ikon archimandryta Zenon (Teodor) tak pisze o twórcach ikon: „Ikonografia to służba kościelna, a nie twórczość w takim sensie, w jaki pojmują ją świeccy artyści. (...) Jakkolwiek istnieją kościelne kanony ikonograficzne, których żaden ikonograf nie miał ani władzy, ani potrzeby łamać. Ikonografia nie dopuszcza do siebie żadnej samowoli, w dziedzinie wiary, bowiem są prawdy, które nie podlegają zmianom.” (Fragment opisu Ikony Św. Rodziny aut. o. Zygfryda Kota SJ)

*Zenon, archim., Biesiady ikonopisca, <http://nesusvet.narod.ru/ico/books/zinon1/zinon1.htm> [dostęp: 3.12.2021].

Modlitwa do Świętej Rodziny

Jezu, Maryjo i Józefie,
w Was kontemplujemy
blask prawdziwej miłości,
do Was zwracamy się z ufnością.
Święta Rodzino z Nazaretu,
uczyn także nasze rodziny
środowiskami komunii i wiecznikami modlitwy,
autentycznymi szkołami Ewangelii
i małymi Kościołami domowymi.
Święta Rodzino z Nazaretu
niech nigdy więcej w naszych rodzinach nikt nie
doświadcza
przemocy, zamknięcia i podziałów:
ktokolwiek został zraniony albo zgorszony,
niech szybko zazna pocieszenia i uleczenia.
Święta Rodzino z Nazaretu,
przywrócić wszystkim świadomość
sakralnego i nienaruszalnego charakteru rodziny,
jej piękna w Bożym zamysle.
Jezu, Maryjo i Józefie,
ustłyszcie, wysłuchajcie naszego błagania!
Amen.

Modlitwa za Synod

Stajemy przed Tobą, Duchu Święty,
zgromadzeni w Imię Twoje.
Z Tobą jedynie, który nas prowadzisz;
zamieszkać w naszych sercach,
naucz nas drogi, którą mamy iść
i jak mamy nią podążać.
Jesteśmy stabi i grzeszni;
nie dozwól, abyśmy wprowadzali nieład.
Nie pozwól, by niewiedza sprowadziła nas na niewłaściwą drogę,
albo stronniczość wpływała na nasze działania.
Niech w Tobie odnajdziemy naszą jedność,
abyśmy mogli razem podążać do życia wiecznego,
i abyśmy nie zbaczali z drogi prawdy
i tego, co jest słuszne.
O to wszystko prosimy Ciebie,
który działasz w każdym miejscu i czasie,
w komunii Ojca i Syna, na wieki wieków.
Amen.